Tiedotuslehti 1 2011

Vapautetut

Jyväskylän Katulähetys ry

Ystävänpäivää vietettiin Myllyjärven päiväkeskuksessa ystävyyden merkeissä. Sivu 11.

Ari Valkeinen vuoden 2010 katulähetystyöntekijä sivut 4 ja 5.

Suolahden ystäväntupa toiminut 10 vuotta sivut 7 ja 8.

Ensiaskeleen uusi päihdeohjaaja Marja Hartikka s. 8-9

Onko uskosi ristiaallokossa

Sanotaan että ihminen on luonnostaan uskonnollinen. Se on nähtävissä eri kansojen rituaaleissa ja uskonnon harjoittamisen muodoissa. Ihmiskunnan uskonnollisuus näkyy kaikissa sateenkaaren väreissä kymmenin tuhansin erilaisin uskonnollisin sovellutuksin. Kristilliseen Eurooppaankin on rantautunut kulttuurien kirjo eri uskontoineen. Ja sitä arvostetaan. Tunku on kova. Kuka tässä tilanteessa menisi väittämään että toinen uskonto on parempi kuin toinen?

Näin minä olen päättänyt!

Viimeaikoina on alkanut tuntua yhä paremmalta kirkossa lausutut sanat: ”Tunnustakaamme yhteinen kristillinen uskomme”. Oman elämäni käyttöjärjestelmää en vaihda. Kaikki mikä apostolisessa uskontunnustuksessa lausutaan, joko yksityisesti tai seurakunnan kanssa, tuntuu hyvältä.

Olen tullut siihen sisään uudestisyntymisen kautta jo nuoruudessani. Vuosikymmenten vaihtuessa olen siihen juurtunut. Elämän myrskytuulet ovat pakottaneet juuret yhä syvemmälle. Koettelemusten ahjot ovat usein tylysti polttaneet elämäni väärät versot tuhkaksi. Jotenkin helpottuneena ja lohdutettuna huoahdan. Kaikki vuosikymmenten varrella koettu on ollut Taivaallisen Isän rakkautta minua kohtaan, että saisin omalta pieneltä osaltani kantaa hedelmää taivaallisiin aittoihin ja itsekin taivaan periä.

Tuntuu majesteettisen upealta yhtyä tuhatvuotisen seurakunnan miljoonien ja miljoonien elävien jäsenten kanssa apostoliseen uskontunnustukseen. Siinä ei ole yhtään turhaa sanaa vaan uskomme kohde ja sisältö sekä elämämme tarkoitus on tiivistetty muutamaan virkkeeseen. Siinä on alku – Alfa ja loppu – Omega ja ratkaisu ihmisen keskeiseen olemassaolon ongelmaan. Tule kanssani ja lue nuo Apostolisen uskontunnustuksen sanat:

Minä uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan,

ja Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme, joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta, kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, astui alas helvettiin, nousi kolmantena päivänä kuolleista, astui ylös taivaisiin, istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan, oikealla puolella ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, ja Pyhään Henkeen, pyhän yhteisen seurakunnan, pyhäin yhteyden, syntien anteeksisaamisen, ruumiin ylösnousemisen ja iankaikkisen elämän.

Mikä mieltäsi askarruttaa?

Norjassa tehtiin nettikansan keskuudessa tutkimus, mitkä ovat ne kymmenen tärkeintä asiaa, jotka askarruttavat heidän mieltään? Tuhansien vastausten joukosta kaksi asiaa nousi kärkeen: Mikä on elämäni tarkoitus? ja Onko Jumala olemassa? Ajettiin suoraan kristillisen seurakunnan tehtäväytimeen.

Ihminen on Jumalan kuva ja luotu elämään hänen yhteydessään. Keskeisenä tarkoituksena tässä elämässä on toinen toistemme rakastaminen ja hedelmän kantaminen niin, että se tulee Jumalan kunniaksi.

Jumalan olemassaolo on myös todistettu. Pietari kirjoittaa: ”Sillä me emme seuranneet viekkaasti sommiteltuja taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan me olimme omin silmin nähneet hänen valtasuuruutensa.”

Haluatko sinä saada varman todistuksen Jumalan olemassaolosta? Kuuntele nyt tarkoin mitä sanon!

Opetuslapsi Filippus kysyi samaa asiaa Jeesukselta. ”Herra näytä meille Isä, niin me tyydymme.” Jeesus sanoi hänelle: ”Niin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippus! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän; kuinka sinä sitten sanot: `Näytä meille isä´? Siinä se on sanottuna.

Jeesus on lihaksi tullut Jumala. Kaikki mitä voidaan löytää ja kokea on keskitetty Jeesuksen Kristuksen persoonallisen olemassaolon ympärille. Tämä on kristinuskon agenda. Kaikki muu on toisarvoista. Et tee mitään uskonnolla, kirkoilla tai hengellisillä lauluilla ja rukouksilla, jos hylkäät Jeesuksen etkä tunnusta sitä pelastusta, jonka hän yksin voi tuoda sinulle. Ne jäävät hyödyttömiksi kohdallasi ja palavat pelkkänä uskonnon harjoittamisen ulkoisena muotona.

Hyvä lähimmäinen! Sinä, joka aidosti etsit - olet tullut kaikkein pyhimmän äärelle. Risti nyt kätesi ja notkista polvesi ja rukoile, että Jumalan Pyhä Henki saa herättää sisäisen maailmasi näkemään Jumalan tahdon. Mitä vähemmän tästä kaikesta ymmärrät, sitä enemmän tuota rukousta tarvitset.

Teksti: **Esko Jantunen**

Lähimmäisen asialla loppuun asti

Voitto ”Vote” **Valkeinen syntyi** Karstulassa 7.8.1941. Hän ehti tehdä reilun 30 vuoden työuran ja jäi eläkkeelle helmikuussa 2006 Jyväskylän Katulähetykseltä. voitto kuoli 25.12.2010 eläen monivaiheisen ja värikkään elämän.

Nuorena miehenä armeijan jälkeen Vote teki noin 10 vuoden työjakson ulkomailla, Ruotsissa, Norjassa ja Tanskassa. Elettiin aikaa, jolloin töitä oli ja löytyi monelta taholta. Vote työskenteli telakalla, öljynporauslautalla, tiilitehtaalla, sokeritehtaalla ja kahvipaahtimossa. Suomalaisia oli vähemmän ympärillä, joten kieltäkin oli pakko oppia.

Suomeen palattuaan hän teki lyhyehkön työrupeaman Rovaniemellä, jonka jälkeen vakinaistui Jyvässeudulle. Puoliso Tertun kanssa solmittiin avioliitto vuonna 1975, mikä kesti elämän loppuun saakka. Heille syntyi tyttö ja poika ja he saivat olla viiden lapsenlapsen isovanhempina.

Jyväskylään Vote perusti oman taide- ja kehysliikkeen 1980 luvun alussa. Tässä työssä hän tutustui suureen määrään kaupungin asukkaita.

Votelle syntyi kiinnostus elämän perimmäisiin, niistä kun hänellä ei ollut mitään käsitystä. Tähän kipuun löytyi oikea mies, seurakunnan silloinen diakoni Veijo Pesonen. Vote pyysi muutamaa kaveria mukaan ja niin Veijon kanssa pantiin pystyyn raamattupiiri. Tästä lähti hengellinen prosessi diakonin ohjauksessa. Näin Voten vakaumus kasvoi ja vahvistui. Hänestä tuli uskoa tunnustava mies.

Ystävyys Pesoseen poiki myös töitä päihdealalla. Työtarjous tuli sopivaan väliin, sillä Vote oli ajatellut luopuvansa yrittäjän tehtävistä 20 työvuoden jälkeen. Vuosituhannen vaihteessa Vote aloittikin seurakunnassa ensin Pitkälläkadulla ja sitten Köhniöllä, missä hän toimi asutoloissa päihdetyön ohaajana. Myöhemmin töitä löytyi Jyväskylän Katulähetyksessä, jossa Vote lopetti työuransa EkoCenter tuotantoyksikön työnjohtajana.

Voitto Valkeinen 1941-2010

Vote ja Tepa asuivat tukiperheenä parissakin eri asunnossa pyrkien auttamaan ja tukemaan heikoimmilla olevia ihmisiä. Viimeksi he asuivat Katulähetyksen Etapin yksikössä ennen eläkkeelle siirtymistä.

Votesta välittyi elämää kokeneen ja nähneen ihmisen nöyryys. Hän itsekin totesi kerran haastattelussa, että vastoinkäymisiä on ollut, mutta niistä pitää kiittää. Ilman niitä hän olisi todennäköisesti vieläkin melko polleata poikaa.

Nöyrtyminen johtaa lähimmäisestä välittämiseen ja ihmisen arvot muuttuvat. Votelle lähimmäinen oli tärkeä

Seppo Riikonen

Ari Valkeinen valokeilassa

Ari Valkeinen on enemmän kuin tyytyväinen nykyiseen työpaikkaansa.

Ari Valkeinen valittiin lippuäänestyksessä vuoden 2010 katulähetystyöntekijäksi selvin luvuin, eikä ihme. Arista on välittynyt aina avoimen ja reilun miehen kuva ja fiilis. Arin luokse on helppo mennä ja hänen huumorinsa ja kykynsä ottaa kantaa ja päättää asioista on jämäkkää. Ari on Kannustin työpolkuprojektin projektipäällikkö ja siinä tehtävässä ja vähän muussakin hänestä on tullut julkkis, sillä monta lehtijuttua Arista on kirjoitettu.

Lisäksi syksyllä 2010 TV:stä tuli ulos seitsemänosainen Kakola sarja, joka toi Arin koko kansan olohuoneisiin. Sarjassa joukko entisiä vankilakundeja toimi nyt menttoreina nuorille, jotka olivat tulleet kuuluisaan Kakolan vankilaan ikään kuin ”harjoittelemaan” vankilaelämää, ennen kuin ihan oikeasti ”häkki heilahtaa” heidän kohdallaan.

Ari on tukihenkilö koko sielultaan ja mieleltään ja haluaa, että kovia kokeneet ihmiset pääsisivät jaloilleen ja elämässä eteenpäin. Haastattelussa Ari tuo lähes herkistyneenä esille sen ilon, mikä hänellä on ollut siitä, että on saanut työskennellä Jyväskylän Katulähetyksessä. Yhdistyksellä on ollut suuri merkitys Arin elämässä niin ilossa kuin surussakin. Myös hengellisesti Ari kokee saaneensa paljon yhdistykseltä.

Kannustin työpolkuprojekti toimii

Arin johtama Kannustin työpolkuprojekti toimii rakentamisen alueella. Tähän asti suurin hanke on kohta valmistuva Etapin yksikön täysremontti. Projekti täytti kolme vuotta kertomusvuoden lopussa. Normaalisti projektit päättyvät tällöin ja sitten etsitään elämän eväitä muualta. Tässä kävi toisin. Projektin vaikuttavuus oli sitä luokkaa, että rahoittajataho Ray halusi jatkaa projektin elämää kahdella vuodella, sillä kaikki barometrit osoittivat niin kovasti kaakkoon positiivisessa mielessä.

Silloin kun pitkäaikaistyötön tekee motivoituneena töitä päihdeongelmaisten asuntojen rakentamiseksi, löytää elämälleen uusia ituja ja nousukiitoa, kiinnostuu ammatin syventämisestä tai jopa aloittaa ammatillisen oppisopimuskoulutuksen alalle, projektia voidaan pitää pienenä ihmeenä. Ari kertookin, että jokainen heistä on oman elämänsä sankari, jota ei aina huomata eikä arvosteta.

Projektissa ei rakenneta vain taloja, vaan myös ihmisiä. Ari toteaa, että kaverit luottavat heihin ja työ toimii. Vaikuttavuus on suuri.

Vuoden 2010 aikana 58 eri henkilöä oli töissä, joista neljä oli naisia. Se tekee lähes 12 henkeä per. päivä. Vuodessa töitä paiskittiin tällä joukolla yli 14000 tuntia. Nämä ovat vaikuttavia lukuja. Tämä tulos on tehty yhteistyöllä ja yhdessä. **Pekka Lepistö** ja **Esa Haapsaari** ammattirakentajina saavat maininnan ansioistaan. Samoin erikoisalojen miehet, jotka työllään ovat vieneet hanketta eteenpäin.

Sisäistä työllistymistä

Katulähetys, joka omistaa ison kiinteistömassan, on kyennyt työllistämään sisältä käsin Kannustinprojektin työkohteet. Etapin yksikkö Takakeljossa on suuri kohde, joka valmistuu huhti-

Onnittelut Ari, olen iloinen ja ylpeä sinusta.

kuun alkupuolella 2010. Sitten siirrytään Puuppolassa Kalliomäen yksikön vieressä olevan pienkerrostalon ”ysiysin” täyssaneeraukseen. Siellä asuinala on 440 neliötä. Uutena kiinteistöön valmistuu päiväkeskus, punttisali ja askartelutilat.

Töitä on jonkin verran hidastanut se, että on pitänyt mennä välillä muihin yksikköihin auttamaan akuutteihin tilanteisiin. Palkkatukityöpaikkojen järjestyminen on ollut Kannustin työpolkuprojektissa keskeinen ja tärkeä pointti. Kaverit ovat osoittaneet omalla muutoshalulla työuransa etenemisen. Yksi henkilö on aloittanut oppisopimuskoulutuksen rakennusalan perustutkintoon.

Valtakunnallista toimintaa

Ari on selvästi ja ansaitusti ylpeä kertoessaan kaikkea tätä ja saadessaan olla siinä mukana ja johtamassa työtä. Yllä kuvatut isot rakennuskohteet käynnistyivät, kun valtio päätti puolittaa asunnottomuuden 10:ssä suurimmassa kaupungissa Suomessa. Rahoitus on tullut Aralta ja myös seuranta ja tarkastukset on toteutettu sieltä.

Etapissa vieraili ARA:sta 6.6.2010 neljän hengen ja 27.8.2010 viiden hengen arvovaltainen delegaatio, joka edusti rahoituksen-, tarkastuksen-, suunnittelun- ja kehittämisen ylintä johtoa. Mukana oli paikallisia rakentamisen ja asuttamisen asiantuntijoita. Meille välittyi kuva, jossa kuulijat olivat ”sanattomia mutta vaikutettuja” näkemästään.

Parhaiten sitä kuvasti avoin kutsu, jossa ARA toivoo Jyväskylän Katulähetystä luennoimaan tulevaisuudessa johonkin seminaariin tai muuhun yleisötilaisuuteen, jonka teemana on päihdeongelmaisten ihmisten asuttaminen, auttaminen, työllistäminen ja motivointi.

Työtä viedään eteenpäin myös paikallisvoimin, sillä aktiivisesti mukana ovat Työvoiman palvelukeskus, Rise eli Rikosseuraamusvirasto, Sosiaalitoimi ja Sovateksäätiö, muutamat keskeiset mainitaksemme.

Ihminen voi valita itse elämänsä suunnan

Ari Valkeisen elämässä ei aina ole pullat olleet uunissa näin hyvin, mitä edellä on kerrottu. Mies on ollut sisältä pahasti rikki ja elämässä on ollut päihteillä suuri osuus. Niin suuri, että tie on johtanut rikollisuuteen ja vankilaan saakka. Kakola on siis ollut aidosti Arin koti.

Ari on kertonut rukoilleensa isojen kipupisteiden kohdalla Jumalalta, että mikä hänen elämänsä suunta tulee olemaan? Onko jotain muuta vielä tarjolla? Nämä olivat huokauksia ja toiveita siihen suuntaan, jossa valo saisi tilaa pimeydeltä.

Ari on ollut uskovan perheen nuorin vesa. Lapsia oli perheessä kahdeksan ja nuorena urheilulla oli suuri merkitys Arille. Kääntyminen rukouksessa Jumalan puoleen on täytynyt tulla lapsuuden muistoista ja kokemuksista. Varmasti myös vanhempien rukouksista lasten puolesta. Kotona on sieluun istutettu tietoisuus hyvän ja pahan taistelusta ihmissydämessä. Ulospääsy parempaan elämään oli rämpimistä, mutta myös toivon ja uskalluksen heräämistä. Oli halu taistella vaikeuksien läpi. Toisaalta Raamattu lupaa, että etsivä löytää ja rukoukset kuullaan. Arin osalta hengellinen elämä on vieläkin oraalla, mutta apu on tullut ja uusi suunta löytynyt. Tämä on selitys, miksi Ari ymmärtää niitä, jotka elävät vaikeuksissa. Hän tietää, että suunta voi muuttua ja valo tulla pimeyden keskelle.

Ihmisen ei tarvitse olla tuulten heiteltävänä, vaan hän voi myös itse tarttua oman aluksensa peräsimeen. Mutta vasta sitten, kun tuon aluksen kapteeniksi tulee elämän Herra, ristillä henkensä antanut ja ylösnoussut Vapahtaja, elämä on saanut todellisen ja lopullisen suunnan. Nyt Arin elämästä heijastuu ilo ja luottamus vaikka miestä on edelleen koeteltu monin vaikeuksin. Voimia Ari ja onnittelut upeasta valinnasta, jonka työtoverit päättivät osoittaa sinulle. Olet vuoden 2010 katulähetystyöntekijä.

Seppo Riikonen

Joulukuun työntekijäkokouksessa nautittiin yhdessä joululounas. Vas. Liisa Saarnivaara, Hanna-Riikka Alasippola, Sirkka-Liisa Puoliväli ja Kaarina Pihlaja.

Suolahden Ystäväntupa ry

Suolahti kuuluu Äänekosken kaupunkiin ja sijaitsee mahtavan Keiteleenjärven etelärannassa. Kerrostalojen lisäksi ympäristössä on paljon pientaloasutusta, uudempaa ja vanhempaa. Osa muodostaa nostalgisen muis- ton menneiltä ajoilta. Tällainen kaupunkirakenne on suotuisa kolmannen sektorin kannalta. Toiminnalle on sosiaalinen tilaus ja yhdistys on merkittävässä asemassa monien ihmisten elämässä.

Yhdistys on perustettu v. 2002, joten kuluva vuosi on 10. toimintavuosi. Palvelevaa yhdistystä on tarvittu Suolahdessa.

Yhdistyksen perustaja Jyrki Muttonen.

Ekumeeninen toimintakeskus

Keiteleenkatu 8:n varrella, lähellä keskustan pääkatua, on Suolahden Ystäväntupa ry:n toimintakeskus, jonka yhteydessä on kirpputori. Vuosien saatossa paikasta on tullut kodin kaltainen olohuone, jossa monet tulevat tapaamaan ystäviä, syömään lounasta tai juomaan kahvit. Ruokailijoita käy n. 30 henkeä päivittäin. Joskus ruokaa toimitetaan koteihinkin. Päiväkeskuksessa kokoontuvat sotainvalidit, muistikerho joka toinen viikko, kaksi eri raamattupiiriä (maa. ja tors.), hengellinen elokuvakerho sekä Suolahden seurakunnan pyhäkoulu.

Suolahden sotaveteraaneja avustetaan heidän omissa tilaisuuksissa. Selvin päin kaikki asiakkaat ovat tervetulleita. Jo ovesta huokuu vastaan hyväksynnän ja rakkauden ilmapiiri. Suolahti alkaa olla Savon rajoilla ja se näkyy ihmisten lupsakkuutena, kiireettömyytenä ja luontevana suhtautumisena elämään. Ikävänä, elämää vaikeuttavana asiana on työttömyys, päihde- ongelmat ja huumeet, jotka ovat tulleet tännekin, rauhalliseen asuintaajamaan. Yksinäisyys leimaa monien elämää. Heitä päiväkeskus rohkaisee tulemaan yhteisöllisyyden ilmapiiriin. ”Kaveria ei jätetä” mentaliteetti on tämän yhteisön olennainen piirre. Kaikki ovat tervetulleita. Kynnys on matalalla.

Tukiratkaisuja arjen ongelmiin

Marita Pulkkinen ja Vuokko Hämäläinen johtavat tiiminä toimintaa ja yhdistyksen perustaja **Jyrki Muttonen** vastaa hengellisestä toiminnasta. Vuokko kertoo Suolahden kaupungin rakenteesta, joka työllistää Ystäväntupaa erityisesti kotiapupalvelun muodossa. Työ on osittain etsivääkin, sillä monissa harmaissa mökeissä on ihmisiä, jotka tarvitsevat apua. Ihminen jämähtää helposti paikalleen eikä hae apua vaikka on hätä. Aluksi kokeiluna alkanut kotiapu on nyt toiminut viisi vuotta ja asiakkaita verkossa on 135 henkeä. Heitä palvellaan päivittäin, viikoittain, kaksi kertaa kuussa tai satunnaisesti sopimuksesta riippuen. Asiakkaat ovat moniongelmaisia, yksinäisiä, todella iäkkäitä, päihde- ja huumeongelmaisia. Mielenterveyskuntoutujien arkea tuetaan. Työ on siivous- ja kotityötä suurimmalta osalta. Avustetaan terveyskeskuskäynneillä ja ulkoilutetaan. Hiusten värjäys on suosittua. Ollaan linkkinä sosiaalitoimen, Kelan, päihdeklinikan, mielenterveyden, asuntotoimen ja kotisairaanhoidon välillä. Ikkunoita pestään sekä muutto- ja siivousapua annetaan. Arjen tuki on perustyötä. Pieniä mökkejä on siellä täällä ja niissä ihmisiä, joille Ystäväntuvan kotiapu on elintärkeä.

Monet makaisivat nyt vuodeosastoilla, mutta kotiin ulottuva tuki antaa lisävuosia. Se on ihmisille mieleen ja tuo kunnalle selvää säästöä. Nykyisin ei voi yksin mennä kenenkään luokse, ongelmia on niin paljon. **Sotainvalideille** pyykkipalvelu hoidetaan koteihin. Palkkatukea saa 13 henkeä, joista neljä on vajaakuntoisen tuella. TE-keskus on rahoittanut kotiavun kehittämishanketta. Loput tulot tulevat kotiavun käytännön töistä, kirpputorituotoista ja keittiön myynnistä.

Hengellinen toiminta

Hengellinen toiminta lähtee lähimmäisen kohtaamisesta tasa-arvon pohjalta. Välittäminen, yhteiset rukous- ja raamattupiirit, evankeliumin julistaminen sanoin ja sävelin ovat työn kivijalka. Joka toinen tiistai pyörii elokuvakerho **Matti Kanasen** johdolla. Aiheita on ollut Aabraham, Jaakob, Joosef, Mooses, Jeremia ja Jeesus. Kerhossa on

käynyt keskimäärin 15 henkeä. Raamattupiirin vetäjinä ovat toimineet **Raimo Moisio** ja **Jyrki Muttonen**. Torstaisin Jyrkin kanssa voi käydä kahdenkeskisiä keskusteluja. Keskiviikkoisin on laulun- ja rukouksen ilta, jota johtaa **Eino Björk.** Suolahden seurakunnan edustaja vetää lasten **Kaakaopyhäkoulua**, joka toinen sunnuntai. Kirpputoritoiminta on ajan saatossa vilkastunut. Nyt se mahdollistaa vaateavun viemistä Latviaan saakka. Kirpparilta löytyy muutakin sekalaista tavaraa sekä kirjallisuutta.

Apu ulottuu harmaimpaan mökkiin

Vierailu Suolahden Ystäväntuvalle toi hyvän mielen, sillä innostus tähän työhön oli upeaa nähtävää ja kuultavaa. Nämä ihmiset rakastavat tätä paikkaa ja tekevät täällä työtä isolla sydämellä. Vaikuttaa siltä, että Suolahdessa kunta ja kolmas sektori ovat löytäneet toisensa poikkeuksellisella tavalla. Siitä on suora seuraus ihmisten hädän ja ahdistuksen lieventämiseen. Suolahdessa on vielä mökkejä, joissa ei ole suihkuja eikä kenties edes sisävessoja. Näitä ihmisiä on saatu ulos mökeistään palvelujen ja ihmisarvoisen elämän piiriin.

Jyrki Muttosen perustama yhdistys on 10 toimintavuotensa aikana saanut uusia työntekijöitä ja löytänyt sellaisia palvelumuotoja, joilla on ollut kysyntää ja tarvetta. Ihmisten neuvokkuus ja idearikkaus on luontaisella tavalla vastannut tarpeita. Henkilökunnasta pidetään huolta palaverien, koulutuksen ja tiedottamisen keinoin. Tällainen toiminta on malliesimerkki siitä, miten kolmannen sektorin yhdistys voi vastata kokonaisen kaupungin sosiaalisiin tarpeisiin. Virallisen sosiaalihuollon rinnalla ja apuna Suolahden Ystäväntupa ry:llä on tilaus tässä ajassa, jossa talouden pakottamina pitää etsiä tukiratkaisuja arjen ongelmiin. Suurten pyhien aattoina, kuten uutena vuotena, vappuna, juhannuksena ja jouluna Ystäväntupa on auki.

Seppo Riikonen

Vas. Eino Björk, Vuokko Hämäläinen, Marita Pulkkinen, Jyrki Muttonen ja Arto Huotari.

Kirpparin työntekijöitä: Petri Björk ja Marja Hytönen.

Hallitus 2011

Pekka Arposuo, puheenjohtaja
Yrittäjä
Huoltokuja 3, 40800 Vaajakoski
0400 849 710

Rauno Kosonen, varapuheenjohtaja
Merikapteeni
Tavintie 11 B 31, 40400 Jyväskylä
050 533 1117

Artturi Anttila, jäsen
Eläkeläinen
Haapatie 7 A 1, JKL 045 651 0303

Mirja Morander, jäsen
Leipuri
Häkkiläntie 1041, 43170 Häkkilä
040 827 0143

Alvari Palmi, jäsen
Lähihoitaja/päihdetyöntekijä
0400 990 982

Timo Pauni, jäsen
Rikospoliisi, eläkeläinen
Kortesuonkatu 17, 40700 JKL
044 521 8204

Sakari Pihlaja, jäsen
Päihdetyön ohjaaja
Hanhiperäntie 197, 40630 JKL
050 919 4265

Tapio Virokannas, jäsen
Koneteknikko
Martinnorontie 14,
40930 Kinkomaa
0500 280 746

”Hyvää on ympärillämme”, sanoo Ensiaskeleen ohjaaja Marja Hartikka

Maanantaina 17.1.2011 Katulähetyksen hallitus valitsi neljän hienon hakijan joukosta Marja Hartikan Ensiaskel -yksikön vakinaiseksi ohjaajaksi. Työkokemusta Ensiaskeleessa Marjalle on kertynyt jo lokakuusta 2008 lähtien, ensin työkokeilussa ja ohjaajaparina, sitten vipparina. - Tämä työ on tuntunut omalta, juuri sellaiselta, mitä haluan tehdä, kertoo Marja. Siksi ohjaajan työn vakinaistaminen tuntuu nyt hyvältä. Lastentarhanopettajaksi Joensuun korkeakoulussa aikoinaan opiskellut ja lasten parissa pitkään työskennellyt kuuden lapsen äiti on kulkenut mielenkiintoisen polun. Elämänkokemuksista on kertynyt vahva henkinen ja hengellinen pääoma.

Työ Ensiaskeleessa ei tunnu tylsältä Marja Hartikka toteaa.

Perhekeskeisyys on vahva voimavara

Marja sai viettää Jyväskylässä onnellisen ja turvallisen lapsuuden kasvua tukevassa ympäristössä. Siihen kuului vahva perhekeskeisyys. – Kun on itse paljon saanut, haluaa antaa samaa myös omille lapsilleen, kertoo Marja. Traditio jatkuu. Omat lapset voivat sitten aikanaan jatkaa perinnettä.

Lasten kanssa toimimisesta ja perhekeskeisyydestä tuli myös ensimmäinen ammatillinen ura. Lastentarhanopettajaksi valmistumisensa jälkeen Marja toimi pitkään Hattulan kunnan perhepäivähoidon ohjaajana, myöhemmin myös lastentarhanopettajana Jyväskylässä ja Laukaassa. Mutta tärkeää Marjalle on aina ollut oma perhe. – Olen halunnut hoitaa alle kouluikäiset lapseni kotona. Haluan panostaa yhdessäoloon perheen kanssa, perinteiden vaaliminen, yhdessä tekeminen ovat keskeistä arvomaailmassani.

Mutta myös vaikeita asioita on kuulunut elämään. 90 -luvun puolivälissä Marja muutti avioeron vuoksi lasten kanssa Hattulasta Jyväskylään. Sinne jäivät talo, mies ja hyvä virka, ensimmäinen elämä, jota oli rakennettu, suunnitelmat ja unelmat. Vaikeissa vaiheissa elämän vahva perhekeskeinen perustus kannatteli.

Työtä kotona on riittänyt. Siitä ovat pitäneet huolen kahdet kaksoset, 23- ja 8 -vuotiaat, sekä yksi teini-ikäinen ja pahnan pohjimmaisena 7 -vuotias kuopus. Aika ajoin Marjan koko elämä täyttyi lastenkulttuurista. Kun työpäivä oli ohi, alkoivat puuhat lasten kanssa kotona. Ensin leivottiin pipareita töissä, sitten uudelleen kotona. Marja laskee lukeneensa parhaimmillaan noin 1000 lastenkirjaa vuodessa.

- Aloin nähdä hyvää, mitä ympärillä on

10 vuotta sitten Marja avioitui uudelleen. Silloin tapahtui merkittäviä asioita. Oli aikaa ajatella. Marja kertoo, että usko on lapsuudesta lähtien kuulunut hänen elämäänsä. – Usko ja luottamus tulevat sieltä, lapsuudesta. Kuitenkin tuntui, että jotain puuttuu, kunnes hän oivalsi: - Eihän minulta puutu mitään, kelpaan tällaisena. Uskon Jeesukseen Kristukseen. Oma uskoni riittää minulle. Minulla oli jo kaikki. En suostunut olemaan vähemmän uskova.

Samalla Marja havaitsi olevansa onnellinen ihminen. – Olen ollut ja olen onnellinen. Rupesin näkemään hyvää, mitä ympärillä on. Tänä päivänä kaikki tämä hyvä on annettu minulle kuin tarjottimella. Aina on tarjotin, josta voi valita, joka päivä. Ja jos minulle annetaan näin paljon, niin se annetaan kaikille muillekin. Kaikki tämä hyvä on tarjottu kaikille ihmisille.

Opin näkemään myös surun hyvin kauniina. Opin antamaan anteeksi, lopetin vihaamisen. Vihaa ei tarvitse kantaa sisällään. Pyrin rukouksen avulla vihasta eroon. Aloin vahvistua, en enää pelännyt, enkä ollut hädissäni. Riitti, mitä minulla oli. Opin tyytymään mahdollisuuksiini.

”Söpömaailmasta” kovaan maailmaan

Lastenkulttuuri täytti vuosia Marjan elämän niin kotona kuin työssäkin. Vähitellen alkoi tuntua siltä, että haluan jotain

uutta, toisenlaista. – Lasten kanssa elin jatkuvasti ”söpössä maailmassa”. Halusin uusia asioita, vaihteeksi jotain ”rumaa ja kovaa”, kertoo Marja hymyillen. Myös omat lapset olivat nyt isompia. Niinpä Marja otti yhteyttä työvoimatoimistoon. – Hirvittävän hyvin lähdettiin asiaa hoitamaan, hän kehuu työkkäriä. Siellä tehtiin kovasti töitä Marjan ammatinvalintaan liittyen ja hänet nähtiin usein työkkärissä.

Marja halusi jatkaa sosiaalialalla. Etsittiin harjoittelupaikkoja ja niin tuli Katulähetys mukaan kuvaan. Perhetyö tuntui hänestä liian tutulta mutta Ensiaskel sopivalta. Se oli tarpeeksi erilainen maailma. Kahden kuukauden sopimuksella Marja tuli työkokeiluun Ensiaskeleeseen.

- Työyhteisössä minut otettiin hyvin vastaan, sain hyvän perehdytyksen, tuntui hyvältä lähteä töihin ja töistä pois. Tuli tunne, että tätä haluan tehdä. Kokeilu jatkui. Enter antoi tarpeelliset tietotekniikan taidot. Kesällä 2009 Marja alkoi toimia ohjaajaparina ja jatkoi sen jälkeen vipparina, teki sairasloman ja muita sijaisuuksia. Vastuuta annettiin vähitellen lisää.

- Haluan semmoisen työn, jota haluan tehdä. En halua, että raha sanelee. Samalla saan oppia työstä. Marja suorittaa työn ohella myös päihdetyön ammattitutkintoa Jyväskylän ammattiopistossa. Nykyinen elämän järjestely tuntuu hyvältä. Kotona ja Ensiaskeleessa on ihan omanlaisensa maailmat. - Kotona hyppään taas ihan toiseen maailmaan. Tärkeää on olla läsnä siinä mitä kulloinkin tekee, elää tässä hetkessä. Ei tarvitse pyrkiä huippuelämyksiin.

Jokainen ihminen on valtavan kiinnostava

Juuri Ensiaskeleen työn vaativuus tekee siitä mielenkiintoista. Etukäteen ei voi arvata ihmisten hätää. On eritasoisia kriisejä. Skaala on laaja. Marja tunnistaa itsessään piirteen kohdata yllätyksellisiä tilanteita. Työ Ensiaskeleessa ei tunnu tylsältä. Itsensä hallitseminen ja rauhallisuuden säilyttäminen on tärkeää. Avun tarpeessa olevan ihmisen on voitava kokea, että asioihin tartutaan, tehdään kaikki mahdollinen.

Sekä isoihin että pienempiinkin ongelmiin on suhtauduttava vakavasti, otettava erilaiset tarpeet huomioon. Näin syntyy vahva luottamus, joka on olennaista auttamistyössä. Se vaatii ihmisen maailman erittelyä, miten hänen asioitaan lähdetään viemään eteenpäin. Oma kyky vastata hätään on tärkeä, kyky poimia juuri ne asiat joilla voi auttaa. Jokainen ihminen on valtavan kiinnostava, kuvailee Marja työtään.

- Arvostan Katulähetyksessä ohjaajien työtaitoa, Marja Hartikka toteaa.

Ohjaaja kohtaa työssään hyvin monenlaisia tilanteita liittyen esim. päihteisiin, mielenterveyteen, somaattisiin sairauksiin, tapaturmiin jne. Sairaustapauksissa on osattava tehdä tilannearvio ja toimittava sen mukaisesti. On myös huolehdittava siitä, että monet käytännön asiat hoituvat liittyen esim. muuttoon, sosiaalietuuksiin, diakoniaan, tapahtumien järjestämiseen, uusiin työntekijöihin, opiskelijoihin jne. Marja pitää nykyisestä työnkuvastaan, jossa hän joutuu nopeasti vastaamaan yllättäviinkin haasteisiin. Siinä voi kokea onnistumista.

Ulkopuoliset ystävät ovat reagoineet työpaikkaani Ensiaskeleessa kahdella tavalla. Jotkut ovat kauhistelleet: ”Miten uskallat olla?” Toiset taas osoittavat ihailua: ”Sinä olet siellä!!!” Aina ei tiedetä, mitä työ käytännössä pitää sisällään.

- Elämä on kuin kirja, sanoo Marja. Koko ajan tapahtuu, on erilaisia ihmisiä, tunteita, mielenkiintoisia tilanteita. Se auttaa jaksamaan. Mutta rauhallinen ja tasainen päivä on myös ihan yhtä hyvä.

Marja ei kokenut kulttuurishokkia tullessaan Ensiaskeleeseen. Hän kertoo nähneensä jo aiemmin kaikenlaista hätää ja kokeneensa samoja tunteita. Kaikilla on joskus ahdistuneisuutta ja hätää. Eivät ne kuulu vain jollekin ihmisryhmälle. - Olen kyennyt selviytymään, sanoo Marja elämänkokemustensa pohjalta. On syntynyt eräänlainen ”me selviydytään” -tunne.

Palautetta pienistä onnistumisista

Marja kertoo arvostaneensa heti Ensiaskeleen työtä ja ohjaajien ammattitaitoa. – Kunpa pääsisin samaan, hän muistaa ajatelleensa. Marja painottaa pienin askelin etenemistä. Kun on onnistunut jossain pienessä asiassa, se antaa mahdollisuuden mennä eteenpäin. Pieni ilahduttava asia voi muuttaa koko päivän. Palautteen antaminen on tärkeää.

- Pienistä onnistumisista on huomattava antaa palautetta, sanoo Marja. Hänen omakin työuransa Ensiaskeleessa lähti etenemään pienistä onnistumisista ja niistä saadusta palautteesta. Kun saa myönteistä palautetta, alkaa uskoa, että on hyvä, oppii pitämään itseään hyvänä. Itseluottamus vahvistuu. Juuri itseluottamuksen puute estää monen edistymisen. Myönteistä palautetta voi antaa ihan pienistä asioista, vaikka siisteydestä ja ulkonäöstä. Ihminen alkaa pitää itsestään. Hyviä piirteitä on huomioitava.

Marja luottaa siihen, että ajan mittaan asiat selviävät, silloinkin, kun huomaa, että toisenlainen toiminta työssä olisi ollut paikallaan. Myös Ensiaskeleen työvuoron vaihdossa kerrotaan vaivaamaan jääneet asiat ja oma tunnetila. Työyhteisö on ollut tukena, kuunnellaan aidosti ja otetaan vastaan. On lupa olla rohkeasti oma persoonansa, tehdä työtä omalla temperamentillaan, kiittää Marja työyhteisöään.

Markku Leinonen

Ystävänpäivää vietettiin Myllyjärvellä

Myllyjärvellä juhlistettiin 14.2.2011 ystävänpäivää isolla porukalla. Paikalla oli runsaasti omaa väkeä ja vieraita Rasilan, Etapin sekä Köhniön yksiköistä. Toiminnanjohtaja Erkki Arvajakin kunnioitti tilaisuutta läsnäolollaan ja avasi tapahtuman koskettavalla puheella rakkaudesta ja ystävyydestä. Tämän jälkeen ohjelmassa oli karaokea, johon ihmiset ottivat osaa aktiivisesti eikä hiljaista hetkeä tullut. Tapahtuma oli kokonaisuudessaan onnistunut, ilmapiiri oli lämmin ja rento. Tavoitteena ollut yhdessä oleminen ja tekeminen saavutettiin. Tarjoilu oli runsas ja maukas. Kaikille jäi päivästä varmasti hyvä mieli sekä kylläinen olo.

-Teemu

Pekka Ylkänen, Myllyjärvi.

Voitto Kirjavainen, Etappi.

Ilmainen lounas

LeivänTalo

- Café Agapéssa, Sammonkatu 5 keskiviikkoisin klo 11-14
- kristillisten toimijoiden yhteistyö Jyvässeudulla
- tarjoaa aitoa kristillistä sanomaa ”arkisissa puitteissa”
- hengellinen, ”kasvoista kasvoihin” -tyylinen tunnelma
- oheistoimintaa, elävää sanajulistusta, puheenvuoroja, musiikkia
- raaka-aineet ja valmistus sponsoroidusti ”nollakustannuksin”
- valvonta, tarjollepano ja siivous vapaaehtoisvoimin

Auta meitä auttamaan!

Lahjoittamalla

- ruokatarpeita, esim. kahvipaketti, sokeria, pullapitko, yms
- rahalahja Ilmainen Lounas! -toiminnan tukemiseen (rahankeräyslupa Ruokapankilla)

Ruokapankki/Jokapäiväinen Leipä/
Jyväskylän Katulähetys
Ilosanoma
Rakkauden Valloittamat Ry
Viisi Leipää ja Kaksi Kalaa
Café Agapé

Katulähetyksen talvipäivät Helsingissä 11-13.2.2011

Päivien teema: ”Ketuilla on luolansa ja taivaan linnuilla pesänsä, mutta Ihmisen Pojalla ei ole mihin päänsä kallistaisi” (Matt. 8:20). Päivät järjestettiin Hermannin diakoniatalossa ja Paavalin kirkossa. Osallistujamäärä nousi runsaaseen sataan.

Päivien raamattutunnin piti pastori Ossi Kuoppala. Pävien aikana vierailtiin Neulansilmän hoitokodissa, Tarpoilan Kuntoutuskodissa, Asuinyhteisö Pauluksessa, erityisnuorisotyökeskus Snellussa,ja Hermannin diakoniatalossa.

Päätösjumalanpalveluksessa saarnasi piispa Irja Askola ja katulähetystyöhön siunattiin kaksi vapaaehtoistyöntekijää Kuopiosta.

Paavalin kirkossa jumalanpalveluskulkueessa ristiä kantoi Pekka Arposuo.

Jyväskylästä päivillä olivat mukana vas. Asta Hotanen, Pirjo Kukkola, Ari Valkeinen, Raimo Kärki, Pekka Nurmi, Artturi Anttila ja Pekka Arposuo.

Irja Turpeinen aloitti Katulähetyksen vt. talouspäällikkönä

Irja Turpeinen aloitti Katulähetyksen talouspäällikkön Erja Moision viransijaisena 31.1. palattuaan juuri lomamatkalta Afrikasta. Hän kertoi matkan aurinkoiseen Egyptiin olleen todella tarpeellinen. Kunnon lomaa ei talous- sekä palkkahallinnon ammattitutkinnot suorittanut yo.merkonomi ollut ehtinyt viettää kahteen vuoteen. Äänekoskella asuva Irja Turpeinen on naimisissa, kahden lapsen äiti sekä kahden pienen pojan onnellinen isoäiti.

Pitkäaikaista työkokemusta on kertynyt mm. autoliikkeen konttoripäällikkönä ja matkahuollon paikallispäällikkönä Äänekoskella ja Saarijärvellä sekä viimeksi Metsäliitto-konsernin palkka-asiantuntijana Jyväskylän Ylistönmäellä. Metsäliiton palkkapalveluissa palkka laskettiin noin 6500 työntekijälle. Talouspäällikön tehtävät Jyväskylän Katulähetyksessä Irja Turpeinen sanoo aloittavansa iloisella mielellä.

Markku Leinonen

Kuiville Pyrkivien Tuki ry tiedottaa: Työntekijävaihdos

Seppo Riikonen on jäämässä keväällä eläkkeelle. Vahdinvaihdos oli 9.2.2011, jolloin KPT ry työntekijän tehtäviä hoitaa **Esko Jantunen.** Hän jatkaa edelleen myös Erityistuen tehtävissä.

KPT ry:llä on hallinnassaan kolme vuokratalokokonaisuutta: Palokan Pohjanperä, Vaajakosken Kuivala sekä Tikkakosken Tikkala.

Asunnontarpeessa tai muissa asioissa ota yhteyttä Esko Jantuseen 040-7715718

Kantakaa toistenne kuormia, ja niin te täytätte Kristuksen lain. (Gal. 6:2)

PULLAKIRKOT

Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30
Takalaiton
sunnuntaisin klo 13.30
Salmiranta ja Nurmela
tiistaisin klo 18

Jyväskylän Katulähetys ry

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442

www.jyvaskylan-katulahetys.fi

Ilta särkyneille

Illat perjantaisin 11.3., 15.4. ja 27.5.2011 klo 18. Pelastusarmeijan tiloissa
Illan teemat vaihtelevat
Pirkko Muhonen tunnetaan Sataman valoista.
Mukana mm. Helena Konttinen, Keskeneräiset lauluryhmä.
Rukouspalvelu, kahvitarjoilu.

Järjestää Jyväskylän Katulähetys ry/
Ruokapankki Jokapäiväinen Leipä

Olet lämpimästi tervetullut iltaan!

Pirkko Muhonen:
”Rukouksen kuuleminen ei merkitse vain sitä, että Jumala vastaa, vaan myös että saamme voiman hyväksyä hänen kieltävän vastauksensa tulematta epätoivoisiksi.”

Tuntuuko Sinusta siltä, että olet ”Getsemanessa” omassa elämässäsi. Jeesus siellä ollessaan ei saanut edes lähimmiltään lohdutusta ja apua. Jeesus sanoi vain: ”Isä, jos se on mahdollista, niin menköön tämä malja minun ohitseni. Mutta ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä.” Hän sanoi näin kolme kertaa. Rukoili samaa rukousta uudelleen ja uudelleen. Tunsi mitä todella on yksinäisyys koska läheisetkin nukkuivat keskellä hänen tuskaansa. Jeesus jaksoi kuitenkin loppuun saakka, koska hänen rakkautensa oli suurempi kuin pelko tai väsymys.

Jyväskylän Katulähetys

Vapautetut

Toimitus
Erkki Arvaja, Markku Leinonen
Esko Jantunen ja Seppo Riikonen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
www.jklkl.fi

Seuraava tiedotuslehti
2/2011 ilmestyy
15. päivänä toukokuuta.

Aineistot lehteen 30.4.2011 mennessä, Kankitie 10, 40320 Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kolumbus.fi
seppo.riikonen@jklkl.fi